

Namibian Itsenäisyyspäivän 20-vuotisjuhla

21.3.2010

Opetusministeri Henna Virkkusen juhlatervehdys

Arvoisat juhlavieraat

Minulla oli ilo käydä helmikuun alussa elämäni ensimmäisellä vierailulla Namibiassa. Vierailu oli aikataulultaan tiukka virallisine tapaamisineen ja yhteisine koulutusseminaareineen, mutta minuun teki syvän vaikutuksen namibialaisten kollegojen omistautuneisuus maansa kehittämiseen. Minulla oli myös ilo käydä Pohjois-Namibiassa Ovambomaalla, jossa kaikkein selvimmin näkyy se pitkä yhteinen tie, jonka Suomi ja Namibia ovat kulkeneet yhdessä. Olin erittäin vaikuttunut näkemästäni ja siitä, millaista arvostusta sellaisten suomalaisten lähetystyön uranuurtajien kuin Martti Rautasen ja Selma Rainion tekemä työ nauttii yhä vielä tämän päivän Namibiassa.

Vaikka tänään juhlimme Namibian 20-vuotista itsenäistä taivalta, Suomen ja Namibian erityisten suhteiden taustalla on paljon pidempi historia, joka juontaa juurensa 1870-luvulla aloitettuun lähetystyöhön. Lähetystyöntekijöiden vaikutus on kulkenut molempiin suuntiin: jos Suomi on tunnettu Pohjois-Namibiassa, myös tarinat Ambomaasta ovat muokanneet kokonaisten suomalaissukupolvien kuvaa Afrikasta. Meidän koko kuvamme Afrikasta oli pitkään Ambomaa ja Namibia.

Ehkä juuri siksi olikin niin luontevaa, että Suomi 1960-luvulla niin vahvasti tuki YK:ssa ja muilla foorumeilla Namibian itsenäistymispyrkimyksiä. Myöskään Martti Ahtisaaren rooli 20 vuotta sitten ei esittelyä kaipaa, vaan se symbolisoi myös Suomen ymmärrystä tämän harvaan asutun ja vaikean historian eläneelle maalle.

Olen erityisen iloinen, että kaikissa näissä historian vaiheissa koulutus on ollut yksi yhteistyön keskeinen elementti. Martti Rautasen pitkäjänteinen - ja pitkäaikainen - työ lukutaidon, opetuksen ja kansankielisen kirjallisuuden toimittamisen parissa on yksi

esimerkki tästä. Toinen on 1970-luvun kädenojennus SWAPOlle: 65 namibialaista stipendiaattia opiskeli suomalaisissa yliopistoissa. Valtaosa heistä on toiminut tai toimii edelleen Namibian hallinnossa, myös ministereinä, kuten Nicky Yambo. Nyt viritämme taas yhteistyötä koulutuksen alalla yhdessä Namibia opetusministeriön kanssa. Tästä myös erityinen kiitos suurelle Suomen ystävälle, kollegalleni ministeri Mbumballe.

Hyvät Namibian ystävät,

minun oma kokemukseni oli, että meidän on helppo löytää yhteinen kieli ja ymmärrys namibialaisten ystäviemme kanssa. Tämän huomasivat jo Martti Rautanen ja Selma Rainio, Nakambala ja Kuku, aikoinaan. Yhä vielä elävät myös suomalaiset nimet Namibiassa: ei voi olla törmäämättä Marttaan, Hilmaan ja Toivoon. Emme saa kuitenkaan liikaa takertua historiaan, vaan meidän on katsottava eteenpäin.

On tärkeää, että yhteistyö jatkuu, ja että meillä on monenlaisia suhteita tulevaisuudessa Namibian kanssa. Suomi-Namibia-seuralla on tässä avainrooli arjen suhteiden kehittäjänä ja ylläpitäjänä.

Toivon, että seuraavat 20 vuotta ovat Namibialle rauhallisia ja menestyksekkäitä.

Henna Virkkunen

Opetusministeri

Ladies and gentlemen

Last February, I had the great pleasure of visiting Namibia for the first time in my life. We had a busy schedule, with official talks and seminars, but I was quite taken by the dedication of my Namibian colleagues to the development of their country. I also had an opportunity to visit northern Namibia, where the long road travelled by Finland and Namibia together is most tangibly felt. I was exceedingly impressed with what I saw and the high regard in which the work of Finnish missionary pioneers, such as Martti Rautanen and Selma Rainio, is still held in Namibia.

Although we are here today to celebrate the first 20 years of Namibian independence, the special relations between Finland and Namibia have a much longer history. Our friendship dates back to the 1870s. The influences in missionary work went both ways: Finland is known in the northern parts of Namibia and stories about Amboland have shaped the picture of Africa for whole generations of Finns. For a long time, our picture of Africa largely came from Amboland and Namibia.

This is perhaps why it came so naturally to Finland to support Namibian independence in the UN and other forums in the sixties. Similarly, the role played by President Martti Ahtisaari twenty years ago needs no explanations; it symbolises the empathy we have for this sparsely populated country that has lived through such a difficult history.

I am particularly delighted that in all these phases of history, education has been one element in cooperation. Martti Rautanen's long-standing and long-term work for literacy, education and vernacular literature is one example of this. Another is the hand extended to SWAPO in friendship: 65 young Namibians studied in Finnish universities on scholarships in the 1970s. Most of them have worked – or are still working – in Namibian administration, some as ministers, like Nicky Yambo. Now we are reviving cooperation in the field of education together with the Namibian Ministry of Education. For this, we owe a debt of gratitude to a great friend of Finland, my colleague Minister Mbumballe.

Dear Friends of Namibia

It is my experience that it is easy to find a common language and understanding with our Namibian friends. This was no new revelation, however; it is precisely what Martti Rautanen and Selma Rainio, Nakambala and Kuku, also found in their time. Finnish names are still heard in Namibia: one cannot avoid coming across a Martta, Hilma and Toivo. But we must not dwell on history too much, we must also look forward.

It is important to keep up our cooperation and to have many kinds of relations with Namibia in the future. The Finnish-Namibian Society plays a lead role in this as developer of day-to-day grassroots relations.

I extend my best wishes for continued success and peace to Namibia for the next twenty years.

Henna Virkkunen

Minister of Education and Science